

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

Det, jeg her har redegjort for, skulle nogenlunde give gangen i forhandlingerne og give de resultater, man nåede til med hensyn til handelens frigørelse.

Udover beslutningerne herom blev der yderligere truffet, jeg tror 6 eller 7 andre beslutninger. Jeg tror ikke, jeg behøver at tage det høje tings tid med at redegøre for, hvad disse andre beslutninger gik ud på, men jeg kan lige give nøgleordene for, hvad de væsentligst drejede sig om. Man vedtog f. eks., at organisationen skal udarbejde en europæisk vareliste, d. v. s. en liste over varer, som man anbefaler medlemslandenes regeringer i særlig grad at lægge vægt på i disse regeringers bestræbelser for at nedsætte deres toldniveau. Man vedtog endvidere en beslutning om, at det skulle undersøges, om man kunne komme kunstige foranstaltninger til fremme af eksporten til livs. Det, man her tænker på, er ikke i første række dollarpræmieringsordningen, som jo ikke i den grad er et mellemeuropæisk problem. Det er snarere andre diskriminationsordninger, der stiller de europæiske lande uens med hensyn til råvarepriserne.

Man vedtog endvidere en beslutning om liberalisering af betalingsbalancens usynlige poster. Det er helt rimeligt, at de skal liberaliseres i takt med den egentlige varehandel. Endelig vedtog man nogle beslutninger om mulighederne for at skabe et fælles-europæisk arbejdsmarked. Man havde her fra skandinavisk, fra svensk, side lejlighed til at fortælle om det arbejde, der allerede er gjort for at skabe et frit skandinavisk arbejdsmarked; her er vi jo langt videre fremme end det øvrige Europa.

Ja, den redegørelse, jeg her har givet, var måske lidt bredere end strengt nødvendigt for at besvare det ærede medlems forespørgsel, men jeg har ment, at det bedste ville være at give et almindeligt billede af forhandlingens forudsætninger, forhandlingens forløb og forhandlingens resultater, og jeg håber, at jeg hermed har tilfredsstillet det ærede medlem.

Forespørgeren (*Viggo Starcke*): Det var i høj grad af interesse at høre den højtærede økonomi- og arbejdsministers redegørelse, og jeg takker ministeren, fordi han har

gjort den så udførlig og så bred, hvorved den er blevet meget værdifuld.

Den højtærede økonomi- og arbejdsminister var så venlig at sige, at jeg var vel orienteret; det er mere en kompliment til aviserne end til mig; for jeg havde væsentligt min viden fra aviserne. Avisreferater er ofte fortrinlige, men ikke altid. I „Børsen“ plejer de at være særlig gode, og det var der, jeg havde min kilde.

Jeg er glad for, at den højtærede minister kunne dokumentere, at han på regeringens vegne ikke har indtaget en afvisende holdning, men det havde jeg heller ikke beskyldt den højtærede økonomi- og arbejdsminister for. Jeg havde blot bedt om oplysning om, hvad der foranledigede, at ministeren ikke kunne støtte et forslag om 100 pct.s liberalisering, og jeg forstår godt den højtærede ministers betænkeligheder. For det er jo rigtigt, som ministeren siger, at der er adskillige andre hindringer for handelen end de kvantitative restriktioner. Ministeren nævnte selv tolden og statshandelen. Der er dobbeltpriserne, bilateralismen, stats-subsidierne o. s. v. Men hver af disse hindringer er en hindring for sig, og hvis man kan slippe af med disse hindringer, uden at der kommer noget andet i stedet, er det en fordel.

Den højtærede minister sagde, at de andre hindringer som f. eks. tolden var nøjagtigt lige så farlige som de kvantitative restriktioner. Det tror jeg ikke han har ret i, for de kvantitative restriktioner er absolut uoverstigelige hindringer, men toldskrankerne er, selvom de er generende, ikke uoverstigelige, og derfor skal man benytte enhver lejlighed til at komme af med de kvantitative restriktioner. For at bruge et billede: en landegrænse er beskyttet både med mure som toldmure, med pigtråd som restriktioner og med tankfælder som dobbeltpriser og andre ting. Hvis man kan komme af med pigtråden, er det dog en fordel, for så har man kun murene og tankfælderne at tage sig i agt for.

Se, så længe man har den indstilling, at en frigørelse af ens eget lands handel er et offer, så længe vil man gå tøvende til disse frigørelses-handlinger og til de internationale forhandlinger derom. Først når man bliver klar over det, som alverdens